

## **Pastýřský list o evangelizaci k zahájení diskuze o budoucnosti naší diecéze**

Milé sestry a milí bratři v Kristu,

když člověk položí ruku na pluh, nesmí se již ohlížet zpět (srv. Lk 9,62).

Tento evangelní výrok poukazuje na to, že následovat Ježíše je třeba po celý život a že misijní poslání nemá stanovenou výpovědní lhůtu.

Jako ozvěna mu zaznívá jiné Ježíšovo tvrzení, a sice podobenství o zasetém semenu (srv. Mk 4,26-29). Zde se zdůrazňuje, že setba je plodná, a vniveč přijde pouze malá část zasetých semínek, zato velká většina semen vydá svoji úrodu.

Jedná se o povzbuzení v duchu evangelia; povzbuzení neupouštět od ohlašování Božího království a osoby Ježíše, jenž dává nový život.

My, kdo jsme se v našem životě setkali osobně s živým Ježíšem, naším Pánem, jsme zažili, jakou sílu mají tato slova a jak skutečný je nový život, který Ježíš dává, že je to opravdu život v hojnosti a v plnosti.

Z toho pochází nezadržitelná touha podělit se o tutéž radost a tutéž naději, především ve vlastní rodině, ve svém okolí a také se všemi ostatními. Tato touha se nazývá evangelizace.

Nám přísluší přinášet tuto radostnou (dobrou) zprávu o tom, že již na této zemi je možné žít naplněný život. K tomu může dojít jen tehdy, když přinášíme našim bratřím a sestrám Ježíše.

Jak ho přinášet?

Především svědectvím svého života, to ale postupem času nestačí, pokud není doprovázeno výslovnou a jasnou zvěstí o Pánu Ježíši (srv. EN 22).

Misijní poslání je tedy prvořadým úkolem církve, to znamená všech věřících. Církev existuje, aby evangelizovala – a tato výzva je určena všem. Duch svatý připravuje srdce lidí, aby mohli přijmout toto svědectví, a nám dodává odvahu a horlivost. Je tedy na nás hledat nové cesty pro skutečně účinnou a novou evangelizaci, která bude opravdově nová svým zápletem, metodou a výrazovými prostředky.

Je třeba, aby církve, jež byla vyslána a evangelizována, následně též vysílala evangelizátory, jak k tomu vybízí apoštolská exhortace Evangelii Nuntiandi (srv. EN 13-15).

Jako církve si musíme nechat pokládat otázky, které nám realita kolem přináší, a nechat se osvětit evangeliem, abychom na toto poslání mohli s odvahou odpovědět.

Nejsme sami, Duch svatý je s námi, protože on je tím pravým protagonistou (představitelem) misijního poslání. Díky tomuto společnému úsilí budeme všichni posíleni a utvrzeni. I v naší plzeňské diecézi očekáváme „jaro evangelia“, o němž hovořil blahoslavený Jan Pavel II v encyklice Redemptoris Missio (srv. RM 86).

Číselné údaje nejsou příliš povzbudivé: praktikujících věřících stále ubývá. Půjde-li to takto dále stejným tempem, podle statistiky nebudeme mít za 50 let žádné věřící, a tím by naše diecéze zanikla. Stejně tak to platí o chybějících finančních zdrojích, kvůli kterým hrozí ekonomický krach.

Bohatstvím církve jsou však věřící, kteří se dělí o svědectví života podle evangelia. Právě toto sdílení života působí, že nikdo nemá nouzi, jak o tom vypovídají a učí Skutky apoštolů. Bez věřících schází sama církev a s ní dar, který Bůh nabídl lidem a jehož je církev znamením.

Řešení spočívá v obnovení elánu pro duchovní život, v zavedení živých společenství a v misijní činnosti, která se týká všech oblastí života, do nich budou zapojení všichni věřící křesťané.

Musíme se proto společně vydat cestou ve znamení těchto tří linií (obnovení duchovního života, života ve společenství a misijní – evangelizační činnosti). Tak společně objevíme a vyznačíme cestu pro budoucnost, která, jak věřím, bude opět plná naděje.

Ježíš z dnešního evangelia si všiml Zachea, který se skrýval za listovím. Jeho laskavý pohled a slova: „Dnes musím zůstat v tvém domě,“ – způsobily radikální proměnu. Tak se na celníkovi z Jericha naplnil příslib z knihy Moudrosti: „Ty však máš slitování se všemi, protože můžeš všechno, a jsi shovívavý k hříchům lidí.“ Měli bychom Ježíše následovat, a s láskou se dívat na lidi kolem nás, a nebát se je oslovit, povšimnout si jejich starostí. Jejich slabosti a hříchy by pro nás neměly být překážkou. Možná, že sami na to nemáme, ale Duch svatý i přes naši chudobu si nás může použít, aby vynikla síla evangelia.

Proto je nezbytně nutné, abychom se scházeli ke společné modlitbě a při našich setkáních přemýšleli a následně jednali. Je třeba, aby se tohoto úkolu, který se vztahuje na všechny, zhostili nejen kněží, ale i všichni věřící. Dnes na závěr bohoslužby každý z Vás obdrží můj osobní podrobnější dopis o naléhavosti předávání evangelia a ekonomické situaci v naší diecézi. V tomto dopisu Vás zvu k otevřené diskuzi nad palčivými otázkami. Vybízím v tomto dopisu každého a každou z Vás, abyste své názory sdělili písemně. Nařizuji také, aby se v každé farnosti a následně ve vikariátech uspořádala diskuzní setkání na tato témata. Dověšením společné reflexe bude Fórum kněží a laiků, které je naplánováno na 17. května 2014. Podrobnosti o časovém harmonogramu najdete ve zmíněném dopisu.

Sestry a bratři,

jako váš biskup a bratr vás chci povzbudit ve víře. Neklesejme na mysl, ale v duchu dnešního evangelia se nechme oslovit Kristem, však On je ten, který přináší spásu a On který „přišel hledat a zachránit, co zahynulo“ si nás použije, jak bude chtít.

Váš biskup + František

V Plzni, dne 29. 10. 2013, č.j.: 1477/13